

GORAZDOV MOČENOK

KORENE

NÁVRAT
KU KOREŇOM

MOČENOK
17. - 24. 7. 2022

Celonárodní festival křesťanského divadla
GORAZDOV MOČENOK

30. ročník

1993 - 2022

Obec Močenok

Zostavili: Peter Sýkora

Henrich Gibala

Grafická úprava a tlač: Publica s.r.o.

Vydal: Obec Močenok ©2022

Pod'akovanie za XXX.ročník Celonárodného festivalu kresťanského divadla Gorazdov Močenok

Pred niekoľkými dňami vyvrcholil pontifikálnou svätou omšou v Gorazdove jubilejný – 30. ročník celonárodného festivalu kresťanského divadla Gorazdov Močenok. V dňoch od 17. do 24. júla privítal Močenok účastníkov festivalu, ale aj všetkých sprievodných podujatí. Priebehu festivalu predchádzalo dlhé obdobie príprav. Zabezpečiť divadelné súbory a ich vystúpenia, tvorivé dielne, púť pre peších a cyklistov, výstavy, duchovný program, ale aj materiálne podmienky pre účastníkov - stravovanie, ubytovanie, dopravu, ako aj priestory v obci, či samotnom Gorazdove si vyžaduje množstvo úsilia a práce.

Podujatie, ktoré je rozložené do viacerých dní by nebolo možné zorganizovať bez pomoci a podpory dobrovoľníkov, spoluobčanov, sponzorov, mediálnych partnerov, ktorí pomáhali šíriť zvesť o príprave a priebehu podujatia v mediálnom priestore. Obrovský kus poctivej práce pri organizovaní a priebehu podujatia odvedli zamestnanci obce - z úseku kultúry, hospodárskeho dvora, bez ktorých by sme podujatia v takomto rozsahu nedokázali zabezpečiť.

Naše poďakovanie patrí správcovi farnosti dôstojnému pánovi dekanovi Petrovi Michalovovi, predsedovi OZ KREDIV Jozefovi Šuvadovi, dramaturgickej rade, odbornej porote, vedúcim tvorivých dielní, vystavovateľom.

Skončený 30. ročník festivalu mal vo svojom názve motto: „Korene – Návrat ku koreňom.“ Program festivalu úzko korešpondoval s uvedeným mottom. V prvej rovine sa festival od svojho vzniku hlási k cyrilo-metodskej tradícii, ktorej prvým a priamym pokračovateľom a nositeľom bol sv. Gorazd. V druhej rovine sme sa v tomto ročníku vrátili ku koreňom samotného festivalu. Snažili sme sa zrekapitulovať predchádzajúcich dvadsaťdeväť ročníkov, spomínali sme na ľudí, ktorí stáli pri zrode festivalu.

Na záver, dovoľte ešte raz poďakovať sa každému jednému, podnikateľom, médiám, bez ktorých by festival nemohol prebehnúť, bez ktorých by sme nemohli naplniť konkrétnym obsahom motto tohto ročníka festivalu.

Roman Urbánik, starosta obce Močenok

Vážení občania, vážení čitatelia,

nejaký čas už uplynul od toho, ako sme viac upriamovali pozornosť na svätého Gorazda. Ten čas je pre niekoho dlhý, no pre niekoho nie. Pre mňa je to neuveriteľne krátky čas s dobrým pocitom a spomienkami, ako sme začínali realizovať festival k úcte sv.Gorazda a rozvoju kresťanského divadla. Spomínam si, že bola úžasná jednota, súdržnosť medzi ľuďmi, nádherný entuziazmus, chuť, nadšenie z myšlienky ktorá sa zrodila z "trojlístku" - Petra Sýkora, ako vedúceho kultúrneho strediska, mňa ako vtedajšieho starostu obce a v tom čase správcu farnosti dôstojného pána pátra Petra Dušičku. Požehnanie pre túto akciu sme dostali od nášho rodáka, pána biskupa Františka Rábeka a každoročne sa festivalu zúčastňoval pán kardinál Ján Chryzostom Korec.

Chcem sa poďakovať v prvom rade občanom našej obce, ktorí nám v tom pomáhali kedysi, keď nezištne ubytovávali účastníkov Gorazdovho Močenka, ale aj v súčasnosti pomáhajú rôznym spôsobom: dobrovoľníkom za ich obetavú pomoc. Všetkým, ktorí pomáhali aj materiálne – zeleninou, ovocím, ale i našim štedrým podnikateľom, rôznym inštitúciám, organizáciám, štátnej správe, duchovenstvu - našim správcom farnosti, biskupskému úradu, obci, médiám - predovšetkým Slovenskej televízii, našej káblovej televízii, odborným pracovníkom umenia v divadle, ale aj každému kto sa akýmkoľvek spôsobom pričinil k dôstojnému každoročnému prezentovaniu Festivalu Gorazdov Močenok. V neposlednom rade som vďačný sv. Gorazdovi, na ktorého príhovor Pán Boh vždy držal ochrannú ruku nad nami.

Nech Boh žehná všetkých ľudí dobrej vôle a pomôže nám byť zdravo hrdými na to, že jediný svätec Slovenska pochádza práve z našej obce.

S veľkou vďakou a úctou

Jozef Šuvada, predseda O.Z. Krediv

Program jubilejného XXX. ročníka festivalu sa začal v Kostole sv. Klimenta

Duchovný program Celonárodného festivalu kresťanského divadla Gorazdov Močenok sa začal sv. omšou v nedeľu 17. júla o 10.30 v Kostole sv. Klimenta.

Sv. omšu celebroval **ThLic. Félix Ján Tkáč, OFM Cap.**, ktorý slúžil sv. omše aj v pondelok a utorok o 19.00.

Pripravil tiež **stavovskú prednášku pre mužov** v pondelok od 17.00 do 18.00 a v utorok v tom istom čase **stavovskú prednášku pre ženy**.

Pri sv. omši v nedeľu spieval **Zbor pri Farskom kostole sv. Klimenta v Močenku**, v utorok **Topoľčiansky mládežnícky spevokol Gihon** a v utorok **Ženský spevácky zbor Cantica z Močenka**.

Zľava: vdp. Radoslav Lenčes, ThLic. Félix Ján Tkáč, OFM Cap., P. Gorazd Kohút SVD. Foto: J. Bleho

Súčasťou festivalu bolo aj niekoľko pútavých umeleckých výstav

V nedeľu 17.7. o 15.30 bola v Kostole sv. Klimenta otvorená výstava **Sedmopočetníci**, ktorá mapovala cyrilo-metodskú misiu na našom území. Jej autorkou je riaditeľka Domu Matice slovenskej v Nitre Veronika Bilicová.

V utorok 19.7. o 20.15 boli v kláštore otvorené ďalšie tri výstavy.

*Otvorenie výstavy Sedmopočetníci.
Foto: M. Lenčesová*

Autor výstavy fotografií Ing. Štefan Pápay. Foto: J. Bleho

Fotograf Ing. Štefan Pápay prezentoval výstavu fotografií, ktoré zhotovil počas prvých ročníkov festivalu Gorazdov Močenok **Takto sme začínali**. Návštevníci podujatia si mohli pozrieť zábery z prvých divadelných predstavení na festivale, z vysviacky kaplnky v Gorazdove a z iných zaujímavých častí programu festivalu.

Druhou výstavou boli **Perokresby Františka Tótha** zo Šale, ktorý vo svojich dielach zachytával históriu obce Močenok.

V tretej výstave sa **Klub Filatelistov 52 - 46 Močenok** predstavil s príležitostnou poštovou pečiatkou a poštovými lístkami vyobrazujúcimi víťazný divadelný súbor vôbec prvého festivalu Gorazdov Močenok z roku 1993 – súbor Gorazd z Močenka. Nechýbali poštové lístky z ďalších ročníkov festivalu. Okrem toho bol vydaný aj príležitostný lístok k **50. výročiu sviatosti kňazstva J.Ex. Františka Rábeka**.

Výstavu poštových lístkov uviedol jej autor Jozef Kútny. Foto: J. Bleho

Posledná výstava bola otvorená vo štvrtok 21.7. o 14.45. Fotografická výstava **Filipa a Michala Lašuta** niesla názov **30 rokov v Gorazdove**. Autormi sú otec a syn, ktorí už 30 rokov za objektívom zvečňujú tie najkrajšie festivalové momenty.

Starosta obce Močenok Roman Urbánik otvára výstavu. Foto: M.Lašut

Uvedenie „0“ eurovej bankovky.

Foto: J. Bleho

Pri príležitosti 30. ročníka festivalu Gorazdov Močenok sa po prvýkrát stalo súčasťou programu **Uvedenie „0“ eurovej bankovky**. Podujatie sa uskutočnilo v pondelok 18.7. o 13.00 v sobášnej sieni obecného úradu. Zberatelia z rôznych kútov Slovenska prejavili o bankovku mimoriadny záujem.

Medzi tradičné festivalové podujatia patrí **Pešia púť do Nitry**. Viac ako 30 pútnikov odchádzalo z nádvorja Kostola sv. Klimenta v Močenku v stredu 20.7. o 14.30. Po absolvovaní 20 kilometrovej trasy sa

Púte do Nitry sa zúčastnilo viac ako tridsať pútnikov.

Foto: J. Bleho

v Bazilike sv. Emeráma v Nitre zúčastnili sv. omše, ktorú celebroidoval **Mgr. Miroslav Šidlo, MBA**, vicerektor KSNR Nitra. Na začiatku sv. omše odovzdal starosta obce Roman Urbánik festivalové posolstvo nitrianskemu diecéznemu biskupovi **Mons. Viliamovi Judákovi**. Pútnikov potom čakalo občerstvenie na terase Nitrianskeho hradu.

Ivan Gontko pripravil inscenáciu pre najmladších divákov.

Foto: J. Bleho

V stredu 20.7. o 15.00 na nádvorí Kostola sv. Klimenta vystúpil **Tyjátr** z Nitry s nesúťažným predstavením **Turecký ostrov alebo Gašparkova cesta do Ameriky** v réžii Ivana Gontka. Predstavenie, ktoré nechýbalo v repertoári tradičných bábkarov na Slovensku a v Čechách, prinieslo príbeh o láske princezien a vtipného Gašparka.

Tvorivé dielne viedli skúsení lektori

Pri príležitosti 30. ročníka celonárodného festivalu kresťanského divadla Gorazdov Močenok si organizátori pripravili celkom tri tvorivé dielne. Účastníci sa tak od samotných majstrov svojho remesla mohli naučiť, ako sa tvorí dokumentárny film, ako sa navrhuje divadelná scéna, či ako sa na javisku správajú ich obľúbení divadelní hrdinovia.

Divadelnú dielňu viedol skvelý herec a komik **Stano Staško**, ktorý je známy najmä, ako hlas mnohých rozhlasových a televíznych spotov, ale aj ako dlhoročný člen improvizačnej skupiny 3T – Tri tvorivé tvory.

Výtvarno-scénografickú dielňu viedol architekt a dizajnér **Michal Žák**. Michal je okrem svojich pestrých študijných i tvorcovských skúseností aj autorom veľkopoštovej nástennej maľby pri príležitosti návštevy Slovenska pápežom Františkom.

Filmová dielňa bola v rukách skúseného filmára a dokumentaristu **Tomáša Baršváryho**, ktorý študoval filmovú réžiu vo Veľkej Británii. V súčasnosti pracuje pre TV LUX a zaoberá sa hodnotami a jedinečnosťou obyčajných ľudí.

Dielne sa otvorili prednáškou benediktína **Jozefa Brodňanského**, ktorý nás voviedol do hĺbky významu symbolu a znaku. Na príklade ikon, ktoré so sebou priniesol vystavil v Kaplnke sv. Gorazda v Močenskom kláštore, obajšňoval, aké sú základné impulzy pre tvorbu a aký je zmysel a podstata umenia.

Po prednáške sa účastníci spolu s lektormi pustili do intenzívnej práce v dielňach. Začali uvažovať a tvoriť a budovať hodnoty kultúry na spoločnej jednotnej téme dielni a festivalu Gorazdov Močenok – Korene – návrat ku koreňom.

Po troch dňoch spoločnej kreatívnej činnosti sa tvorivé dielne zavŕšili v kultúrnom dome prezetáciou jednotlivých prác. Hneď na začiatku sa upozornilo na skutočnosť, že nejde o záverečný výsledok, ale o tvorivý proces, ktorého boli počas týchto dní

Prednáška s Jozefom Brodňanským. Foto: M. Lenčėšová

účastníci neoddeliteľnou súčasťou.

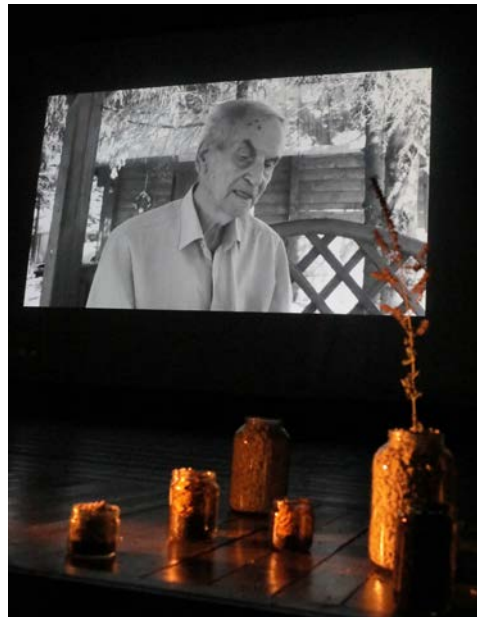
Na výtvarnej dielni sa odprezentovala prvá časť práce tvorivých dielní, a to náznaky scénografie, ktorá bude zdobiť priestory javiska i okolo neho počas slávnostného záverečného galakonzertu. Zároveň sa s nami podelili aj o ukážky maliieb na rôzne témy, ktoré vznikli popri ich dielni ako bonus navyše.

Filmová dielňa ukázala prvý z troch zostrihov videí, ktoré vo svojej plnej krásne uvidíme na slávnostnom galavečeri venovanom 30. výročiu festivalu. Ako sme sa od lektora Tomáša Baršváryho dozvedeli, jednotlivé ukažky sú rozdelené do troch hlavných myšlienok súvisiacich s koreňmi. Sú to minulosť, prítomnosť a budúcnosť Gorazdovho Močenka. Videá sú k zhladnutiu na youtube kanáli Gorazdov Močenok.

Divadelná dielňa nám dovolila nahliadnúť do technických cvičení, ktoré pomáhajú pri dýchaní, javiskovej reči, koordinácií tela či improvizácii. Na tému korene vymysleli rôzne asociácie a variácie príbehov či textov, ktoré rytmicky a divadlene rozohrali v priestore javiska. Zanietenosť a iskra účastníkov bola sprítomnená v každom ich pohybe či slove.

Spokojní účastníci a letori okrem nadobudnutia inšpiratívnych umeleckých podnetov vytvorili aj priateľstvá. Priateľstvá, ktoré podnecovali tvorivosť, vzájomnú podporu a najmä príjemnú atmosféru počas celého trvania festivalu.

Súčasťou programu na tohtoročnom festivale Gorazdov Močenok bola aj scénograficko – výtvarná dielňa pod vedením lektora a saleziána **Michala Žáka**.

Ukážka scény zo slávnostného galavečera.

Foto: M. Lašut

Ideou organizátorov bolo okrem samotnej prípravy scénografických predmetov na sobotný galavečer aj vovedenie do premýšľania o chápaní a porozumení scénografií ako nezanedbateľného oboru v rámci divadelníctva.

Organizátori rozdelili workshop na dve časti. Prvá časť bola realizačná, ktorej sa zúčastnila skupina mladých účastníčok z obce Močenok, ktoré mali za úlohu výtvarne znázorniť témy: „Čo pre mňa znamená Močenok“ a „Ako seba vidím o 20 rokov?“ či naučiť sa vyskladávať z predmetov v parku rôzne dekoratívne štruktúry. Druhou časťou workshopu bola prednáška a diskusia pre starších účastníkov hereckého workshopu s témou „Scénografia – od ilustrácie k atmosféram?“. Na prednáške bol priestor sa inšpirovať a vzájomne konfrontovať v téme chápania scénografie, ktorá v súčasnom chápaní divadla potrebuje byť redukovaná a abstrahovaná na najnutnejšie minimum.

Za dielňu informoval: Michal Žák SDB

„Práve korene sú tými, ktoré nás zakotvujú vo svojich počiatkoch, ale aj tými ktoré nám dovoľujú rásť do výšky.“

Otvorenie oficiálnej súťažnej časti jubilejného 30. ročníka festivalu kresťanského divadla Gorazdov Močenok, ktorý nesie tému návratu ku koreňom, prinieslo mnoho retrospektívneho rozčítania aj duchovného posolstva do budúcnosti.

Príhovor pána dekana Michalova.
Foto: J. Bleho

Otvárací ceremoniál vyvrcholil dojemným príhovorom dekana **Petra Michalova**, ktorý hneď v úvode citoval veľké slová pápeža Františka: „Tradícia je tradíciou, len keď sa rozvíja.“ Poďakoval všetkým, ktorí do festivalu Gorazdov Močenok vkladajú svoj čas, energiu a lásku. Záverom zaprial festivalu, aby aj naďalej vďaka dobrým, pevným a zdravým koreňom prinášal úrodu teraz, v budúcnosti a hlavne vo večnosti.

Zo súťažnej časti festivalu ubudlo jedno predstavenie, ktoré bolo

plánované na štvrtok 21.7. o 14.00. Jarmila Ráčzová nemohla zo zdravotných dôvodov vystúpiť z inscenáciou **Prečo sa dieťa varí v kaši**. Prvé súťažné predstavenie predstavil o 16.10, po slávnostnom otvorení festivalu, divadelný súbor **Milénium Košice**, ktorý meral do Močenka najdlhšiu cestu. Priniesli so sebou autorskú monodrámu Gejzu Tótha s názvom **Stalo sa v divadle**, ktorá je voľnou adaptáciou komédie Arnošta Goldflama – Biletáčka. Vykresľuje príbeh divadelnej uvádzačky, ktorá začne po technickej poruche opony interagovať s publikom a vypĺňať tak čakanie na jej otvorenie. Otvorenia opony sa však nedočkáme a namiesto plánovaného uvedenia predstavenia o dvoch zamilovaných sa celá pozornosť strháva na túto prostú, avšak v mysli veľmi hlbavú osobku. Už počas samotného príchodu divákov do hľadiska pred zahájením festivalu v Kultúrnom dome v Močenku organizovala hlavná protagonistka Klára Andrássyová obecenstvo tak, ako sa na správnu uvádzačku patrí. Následne odohrala pútavú monodrámu mapujúcu jej život, skúsenosti či pohľad na davy ľudí, ktorí jej denne pod rukami prechádzajú.

Klára Andrássyová v monodráme Stalo sa v divadle. Foto: M. Lašut

Po predstavení nasledoval prvý tohtoročný rozborový seminár, ktorý viedla odborná porota v zložení **Marek Mokoš** /predseda/, **Michal Babiak** /člen/ a **Peter Weinciller** /člen/. Slova sa ujal umelecký riaditeľ Spišského divadla a vysokoškolský pedagóg Michal Babiak. Vysvetlil úlohu tohtoročnej odbornej poroty, ktorá bude tento jubilejný ročník pristupovať k rozborom divadelných inscenácií formou dialógu so súťažnými amatérskymi súbormi. Cieľom tohto dialógu s tvorcami aj protagonistami zhliadnutých predstavení je podnecovať ďalšiu tvorbu a navrhovať zlepšenia či možné napredovanie divadelného súboru.

Vyzdvihnutý bol najmä energický a briskný výkon hlavnej hrdinky, ktorá dokázala celú hodinu zabávať publikum, kým sa čakalo na opravu zaseknutej opony brániacej odohraniu očakávanej inscenácie. Porota ďalej vnukla impulz rozvíjať improvizračné schopnosti interpretky, ktoré by mohli do budúcnosti túto monodrámu ešte viac oživiť. Všetci členovia sa zhodli, že by inscenácii do budúcnosti prospelo do väčšej miery zapojiť aj publikum.

Divadelný režisér a pedagóg Peter Weinciller pochválil skvelý

Peter Weinciller vedie rozbor predstavenia.

Foto: M. Lašut

začiatok a plynulý rozbeh hry. Doporučil tiež hrané akcie viac motivovať a konanie hlavnej hrdinky podložiť hlbším odôvodnením.

D r a m a t u r g
Opéry Slovenského národného divadla a operný reži-

sér Marek Mokoš vyzdvihol hlavnú myšlienku inscenácie, keď sme ako diváci namiesto pozerania nepodareného predstavenia spoznali človeka. Človeka, ktorý prostredníctvom krátko divadelného pásma odhalil svoje vnútro, zásady, city a integritu, čo je podľa jeho slov v dnešnom svete omnoho dôležitejšie ako pozeráť na prázdne obrazy divadelného predstavenia. Zdôraznil, že javisko je miesto pravdy a má odzrkadľovať len to, čo pramení zvnútra človeka.

Úvodný deň prehliadok súťažných divadelných inscenácií uzatvárala o 20.30 hra **Náš pán minister** v podaní divadelného súboru **Za Rohom z Prešova**. Mládežnícky ochotníci vniesli na javisko dávku situačného humoru a nastolili otázky týkajúce sa fungovania ľudskej spoločnosti, sociálnej integrity či medziludských vzťahov. To všetko bolo vykreslené pomocou groteskných situácií vznikajúcich v 20. rokoch 20. storočia na slovenskej dedine, kde rodina Slaninovcov poslala svoju dcéru Milku na učenie do Švajčiarska, aby nadobudla spôsoby dám a mohla sa tak dobre vydať. Hra poukazuje na odvrátenú tvár vysokej spoločnosti a rovnako aj na rozpor medzi skutočnou láskou a hodnotou peňazí.

Náš pán minister.

Foto: M. Lašut

Podľa Michala Babiaka sa v súvislosti s touto inscenáciou otvára problém do akej miery tento Stodolov klasický text poskytuje priestor pre dnešnú interpretáciu. Viaceré satirické polohy, ktoré sú zakotvené v predlohe sú dnešnému divákovi relatívne vzdialené, čím sa otvára priestor na nové radikálne čítanie, ktoré by ale mohlo nechcene priviesť inscenátorov aj k nežiadúcim polohám paródie, karikatúry atď. Inscenácii chýbal výraznejší dramaturgicko-režijný postoj, absentovala odpoveď prečo tento text hrať,

čo ním chcem povedať a aká je moja autorská výpoveď prostredníctvom tohto textu. Výrazné problémy bolo cítiť aj vo výtvarnej rovine, scéna a kostýmy – čo je možné „ospravedlniť“ aj nie veľkou inscenačnou skúsenosťou súboru. Najväčším pozitívnym inscenácie bola kompaktnosť súboru, ich evidentná radosť z hrania, energia – čo dáva nádej – ako samotným členom, tak aj širšiemu kultúrnemu kontextu.

Predseda poroty Marek Mokoš vyzdvihol, že DS Za rohom z Prešova vznikol len nedávno a vo svojej úvodnej anotácii píš, že prišli na Gorazdov Močenok nazbierať skúsenosti a získať od odbornej poroty cenné rady. Tento ich pokorný a učenívly prístup porota veľmi ocenila. Marek Mokoš tiež pochválil ich mladícky entuziazmus, spoločného priateľského ducha, húževnatosť, snahu a lásku k divadlu, ktorú pravdivo ukázali a vyjadrili svojím predstavením. Ako prvú polemiku však vnímal výber textu. Prečo si títo mladí talentovaní ľudia vybrali práve tento titul a čo ním chceli odkázať? Zobrali si text malomeštiackej komédie slovenskej dediny, obliekli sa do rôznorodých, štýlovo nečistých kostýmov a na veľmi jednoduchej popisnej scéne ilustrovali príbeh ľudí bez hlbšieho presahu a obsahu. Komedialnosť a hravosť textu, zápal mladých hercov a podprahová hudba dychovky vyvolala u divákov zábavu a ocenili predstavenie záverečným veľkým potleskom so standing ováciami.

Odborná porota taktiež ponúkla mladým ochotníckym umelcom podnety na skvalitnenie remesla divadla. Vysvetlila im, že výber témy ako aj samotnej hry je veľmi dôležitý a mal by byť ich prirodzenou a pravdivou výpoveďou. Tak isto poukázala na skutočnosť, že divadlo sa potrebuje zbaviť popisnosti, prílišnej deklamácie textu a neúprimnosti hereckého prejavu. Porota povzbudila mladých hercov, aby naďalej pokračovali s divadlom, použili divadlo ako evanjelizačný prostriedok a viacej navštevovali aj iné divadelné vystúpenia, navštevovali divadelné workshopy, veľa čítali a vzájomne sa rozprávali o tom, čo idú hrať, prečo to idú hrať a najmä ako to idú hrať, aby bola ich výpoveď osobitá a pravdivá.

V piatok 22. júla o 10.00 vystúpil detský divadelný súbor **Prvosienka zo Zákamenného**. Na Gorazdov Močenok so sebou priniesli inscenáciu **Dievča z morského dna**, v ktorej sa nechce-ná 15-ročná Lea dostáva do ťažkých životných situácií a hľadá

zmysel svojho života.

Úvodného slova sa ujal porotca Michal Babiak: „Ako zásadný problém tejto inscenácie vidím vek interpretov, resp. hlavnej herečky. Nástojčivé problémy, ktoré sa v inscenácii nastoľujú sú problémami dnešnej doby a určite je potrebné ich aj v divadelnej forme sprítomňovať a reflektovať (a za to chválím súbor a jeho „hlavu a srdce“ Zuzku Demkovú), no myslím si, že taká ťažká téma a jej kontext je pre hlavnú herečku a možno aj celý súbor po psychickej stránke až príliš náročným sústom.“

Dievča z morského dna. Foto: M. Lašut

Predseda poroty Marek Mokoš sa vyjadril, že detský divadelný súbor Prvosienka zo Zakamenného prišiel na Festival Gorazdov Močenok s veľmi silnou a vážnou inscenáciou reflektujúcou alarmujúcu tému spoločnosti, ktorou je depresia mladého človeka, dôsledkom čoho je zlyhanie pevných základov koreniacich v rodine. „Predstavenie bolo akousi performance mladej dvanásťročnej dievčiny, ktorá otvárala veľmi bolestné témy zabitia detskej fantázie, neprijatia a odmietnutia rodičov, zneužívania, potratu a totálnej osamotenosti,“ uviedol. V odbornej porote vzniká dilema či je alebo nie je dobré a morálne, aby tak mladá herečka interpretovala túto postavu a či by takáto interpretácia nemala prislúchať starším herečkám, ktoré majú herecký odstup a zrelosť pre uchopenie takejto ťažkej a vážnej témy.

Vytvorili sa dva názory. Prvý reprezentoval veľký obdiv a pochvalu za tak pravdivý, presvedčivý a úprimný herecký prejav, skvelo zvládnutú réžiu, ktorá bola plná silných obrazov, metafor, vývoja – gradácie a point jednotlivých situácií. Druhá strana názorov sa vyjadrila k jednoznačnej potrebe hovoriť o týchto témach a nemať zatvorené oči pred vážnou spoločenskou situáciou depresí u mladých ľudí, avšak vyjadrila zásadné obavy o dobro ďal-

*Marek Mokoš pri rozbo-
redstavenia. Foto: M. Lašut*

šieho vývoja dieťaťa.

Záverom sa ocenila reme-
selná stránka zvládnutia réžie.
Na scéne figurovali biele ba-
lóny, ktoré reprezentovali
symboly morskej peny, nem-
ných hláv a tvár, dieťaťa, síz,
či ľudskej krehkosti a pominu-
teľnosti. Súbor dostal pochva-
lu aj za veľmi dobre zvládnutú
pohybovú, hudobnú a spevác-
ku zložku.

Spoločným rozhovorom s re-
žisérkou sa dospelo k tomu že
herecký výkon hlavnej hrdinky

bol odkomunikovaný s rodičmi, psychologičkou a samotná reži-
sérka taktiež vedie pravidelné rozhovory s hercami o tom, čo hrajú
a prečo to hrajú. Porotcovia vyhodnotili, že ide o performance ako
metódu, kde umenie a proces tvorby vedie k oslobodeniu a vy-
rovnávaniu sa s vlastným problémom. Predstavenie určite zare-
zonovalo a vyprovokovalo k mnohým zamysleniam.

Ako ďalšiu v poradí mali o 13.30 diváci možnosť zhliaďnúť ins-
cenáciu **Jožko Púčik**, známy príbeh Ivana Stodolu pojednávajúci
o ľudskej добрote, sile peňazí či morálnosti ľudského konania.
Zaujímavosťou tohto uvedenia bolo, že hlavný protagonistu Jož-
ko Púčik bol celkom nemý, a tak za celý čas nepovedal ani slo-
vo. Hru uviedol **divadelný súbor T. Vansovej z Rimavskej Píly**,
ktorý sa vo svojej tvorbe programovo venuje vlastným úpravám
a dramatizáciám diel slovenských klasikov. Podľa nich, žiaľ, zno-
va žijeme v dobe, v ktorej je obyčajný človek degradovaný na
číslo, zneužitý, požitý a vyplutý zvráteným systémom, v ktorom
najvyššou hodnotou sú peniaze, najlepšou vlastnosťou bezohľad-
nosť a falošnosť, a kde pravda a statočnosť sú len smiešne frázy.

Úvodného rozborového slova sa ujal Peter Weinciller, ktorý po-
dotkol, že je ľudská čistota v dnešnej dobe takým fenoménom, až
sa taký človek stane automaticky podozrivým. Preto mu bol Jožko
Púčik veľmi sympatický a stále má obecenstvu čo povedať.

Ocenil použitie scénickej skratky, v ktorej reportéri vystrkujú
hlavy spoza plachiet a v rôznych jazykoch prezentujú reportáže

Púčíkovho kriminálneho prípadu. Upozornil ale na absenciu javiskového konania, ktoré je nahrádzané prílišným textovaním. Tiež odporučil prehýbiť a konkretizovať charakterové črty postáv. Boli by tak plastickejšie a divák by lepšie

Jožko Púčík.

Foto: M. Lašut

odčítal motiváciu ich konania. Je to práca režiséra, ktorý má interpreta podnecovať a inšpirovať, a tiež práca samotného interpreta, ktorý má svojou prácou tieto podnety rozvinúť, naplniť ich hereckou akciou a konaním.

Porotca Michal Babiak zdôraznil úlohu poroty pomôcť súboru. Podotkol, že by rád videl väčšie odlišnosti chóru predstavujúceho zlú spoločnosť od hlavnej postavy, bezbranného dobráka Jožka Púčíka. „Zbavte sa tradícií a vykročte smerom k moderne, ktorá vznikla v Rimavskej Píle. Buďte na to hrdí!“ uzavrel svoj výstup.

Marek Mokoš nesúhlasil s koncepciou predstavenia, ktorá zahŕňala použitie vulgarizmov či súčasných prvkov. Bol podľa neho narušený princíp kultúrnosti divadla. Marek uviedol, že má rád divadlo preto, lebo ho učí lepšie spoznať svet a lepšie spoznať sám seba. Z toho pramení zásadná otázka na úvahu, do akej miery sa podliezať divákovi pri naštrbení vlastného presvedčenia či morálky.

Členovia súboru k záveru dojemne priznali, že vystupovať na podobných festivaloch je pre nich česť aj pocit hrdosti zároveň.

Vo finále piatkovej súťažnej prehliadky sa o 16.30 mohli diváci ocitnúť priamo na javisku. Pre hru **Tri sestry** totiž využil divadelný súbor z Raslavíc priestor tzv. divadelnej arény. Diváci tak sedeli za zatvorenou oponou na javisku a celá dráma sa odohrávala v ich bezprostrednej blízkosti. **Divadelný súbor Na skok** nadväzuje na pevnú historickú tradíciu ochotníckeho divadla v ich obci.

Tri sestry.

Foto: M. Lašut

Svojou hrou nás vniesli do dedinského prostredia v čase vrcholiaceho vystažovalectva. Hra inšpirovaná Čechovovou klasikou rozvíja tému bezmocnosti človeka v prúde neúprosneho času, neschopného spraviť krok vpred.

Porotca Michal Babiak poukazuje na dve roviny hry – referenčnú, ktorá odkazuje na Antona Pavloviča Čechova, a inscenačnú, ktorá sa rozvíja na javisku do krásneho estetického zážitku. Pochválil interpretky za napätie, ktoré dokázali na javisku vytvoriť a podnieť tak v divákovi zvedavosť nad riešeniami vzniknutých situácií. Dramaturgicky sa pohybovali na hrane grotesknej podoby komédie a sklonil sa pred dramaturgickou i režijnou invenciou. Ponúkli dávku irónie i veľavravných tragických obrazov životných situácií na východnom Slovensku počas masívneho odchodu do Spojených štátov. Hra priniesla iróniu, grotesku, tragédiu, gradáciu silných momentov, napätie a záverom emotívne skonštatoval, že toto predstavenie od teraz patrí medzi päťicu, ktorú si porotca bude do konca života pamätať.

Marek Mokoš vyzdvihol režijnú aj hereckú stránku inscenácie, ktorá v ochotníckych kruhoch nemá obdoby. „Odniesol si nás všetkých do nádherného sveta,“ adresoval pochvalu režisérovi Martinovi Bašistovi. Elena Bakošová poďakovala za nádhernú literárnu aj javiskovú transkripciu. Peter Weinciller uzavrel rozbor pozvánkou na hosťo-

Nadšený porotca Michal Babiak.

Foto: M. Lašut

vane do jeho novootvoreného Teatro Colorato. Porota, protagonisti a najmä mladý nádejný režisér odchádzali zo sály dojatí.

Diskusný večer o histórii festivalu

Piatkový večer sa niesol v duchu spomienok. Spomienok na korene festivalu. Na tých, ktorí ich zasadili, po roky sa o ne starali, na tých, ktorí ich vyživovali a dovolili im rásť i na tých, ktorí dnes pomáhajú tvarovať bohatú korunu festivalového stromu s 30timi letokruhmi.

Toto milé stretnutie otvorilo fenomenálne **jazzové kvarteto František Báleš Ansámbl**, ktoré predviedlo svoje oceňované hudobné spracovanie **Hviezdoslavových sonetov** (cena Radio Head Awards za najlepšiu jazzovú nahrávku v roku 2021). Sálou sa tak niesli podmanivé jazzové tóny popretkávané vysokou mierou improvizácie.

František Báleš Ansámbl.

Foto: M. Lašut

Po úvodnom bloku skladieb sa slova chopil **Peter Weinciller**, člen odbornej poroty a jeden z mladšej generácie pamätníkov festivalu Gorazdov Močenok. Otvoril diskusiu a na javisko pozval prvých hostí – **Petra Sýkoru** a **Michala Lašuta**. Peter Sýkora, ktorý stál pri zrode festivalu od úplného začiatku vysvetlil, že festival sa zrodil vďaka pánovi dekanovi Alojzovi Dubravickému, ktorý zabezpečil pevné zázemie divadelníctvu v Močenku. Spomína, že

pri začiatkoch v 90-tych rokoch bol o festival enormný záujem a sála kultúrneho domu kapacitne nestačila. Teraz však záujem postupne mizne.

M. Lašut, P. Sýkora a P. Weinciller.

Foto: L. Leššová

Peter Weinciller to prirovnal k porevolučnej nálađe, kedy ľudia túžili po slove ducha, ktoré im bolo počas totalitného režimu odopierané. V jeho rodnom Svite bola prvá stavba práve kostol, ktorý tam

dovtedy absentoval. „Teraz, keď sme sa už duchovna nasýtili, nemáme taký hnací motor ako tomu bolo po 89-tom,“ priblížil svoj pohľad na momentálnu situáciu.

„Ja som sa dostal k festivalu tak, že ma ocino urobil. Potom som vyrástol a prebral to po ňom.“ s úsmevom spomína fotograf Michal Lašut a v hľadisku sa ozýva smiech. Tvrdí, že urobil pár fotiek a potom zhodnotili, že môže niečo nafotiť aj on. „Ocino tu bol 20 rokov a ja som tu 10. Keď ma ešte 10 rokov strpíte, tak ho vyrovnám.“ podotkol s úsmevom. Ako fotograf bol účastný na stovkách festivalov a podľa jeho názoru si divadlo získa diváka svojou myšlienkou. Videl už mnoho podarených a zaujímavých inscenácií, ale boli častokrát myšlienkovy prázdne a diváka sa tak nedotkli. Peter Weinciller sa opýtal na rozdiel medzi reportážnou a divadelnou fotografiou. Michal Lašut prirovnal divadlo k okamihu momentu, ktorý treba presne vycítiť. Človek, ktorý nebol na divadelnom predstavení priamo prítomný, by mal z podarenej fotky vycítiť všetko, čo sa na javisku práve dialo.

V hudobnej vsuvke zaznel ďalej aj sonet číslo 8, ktorý je podľa autora hudobného aranžmá Františka Báleša, jedno z najvýznamnejších vyznaní viery, aké bolo kedy napísané.

V ďalšom bloku diskusie boli na javisko pozvané **Elena Bačoňová** a **Mária Budzáková**. „Zúčastnila som sa okrem prvého

a minuloročného všetkých doterajších ročníkov. Patrím k tým koreňom a som na to vnútorne hrdá,“ začala svoje spomienky pani Bakošová. Podľa nej 89-ty rok znamenal veľa – slobodu, vieru a zodpovednosť. Stála za zrodom tvorivých dielní, ktoré sú doterajšou neoddeliteľnou súčasťou festivalu. Na festivale ich viedla viac ako 10 rokov a prispôbovala ich témam evanjelia, ktoré kázal pán farár na omši. Záujem o ne bol obrovský a účasť bola až 120 osôb. Spomína, ako raz v silnom daždi nemohli odprezentovať výstupy tvorivých dielní a Jozef Šuvada, ako vtedajší starosta, dal pokryť celé nádvorie kobercami. „Takú podporu tu divadlo malo!“ ozrejmila.

„Stretli sme sa v Bratislave s Petrom Sýkorom a začali sme sa postupne so súborom zúčastňovať. Vtedy to bola obrovská prestíž, vôbec sa dostať cez výber poroty na festival,“ spomína zakladateľka DS Gašparko Lendak. Nadviazala na slová Petra Weincillera o nasýtení duchovnom, ktoré si dnes prestávame vážiť.

M. Budzáková, E. Bakošová a P. Weinciller.

Foto: M. Lašut

Elena Bakošová na otázku či má nejaké predstavenie, ktoré jej utkvelo za celé roky v pamäti odpovedala, že to je ako keby sa matky opýtal, ktoré dieťa má najradšej. Doteraz si pamätá lásku a pravdivosť, ktorú mladí divadelníci na javisku odovzdávali. Podľa jej slov je takýto festival jediným v Európe a žiadny z účastníkov, ktorí nás išli reprezentovať do zahraničia nespravili Slovensku hanbu. Zlatý vek festivalu podľa nej spočíval najmä v tom, že hodnotenia a diskusie o predstaveniach navštevovali všetci

účastníci festivalu a nie iba súbor, ktorého sa to priamo týkalo.

Popri Hviezdoslavovi zaznel aj zhudobnený Milan Rúfus, Ján Smrek i Ján Kostra. Tieto básne v jazzovej úprave pre klavír, kontrabas a bicie nástroje boli nanajvýš povznášajúcim zážitkom, aký sa nepočuje každý deň. Ansámbel Františka Báleša dodával interpretácii svoj vlastný šarm okamihu a skladby okorenil o improvizované momenty.

Na záver sa na javisku ocitli **Jozef Šuvada** a **Igor Hanko**. „Pre mňa sú srdcu blízke hlavne začiatky,“ otvoril svoju reč zakladajúci člen festivalu a bývalý starosta obce Močenok, Jozef Šuvada. Priblížil, že Gorazdov Močenok bol vytvorný cielene a zámerne, keď po páde totality pozeral v televízii omšu zasvätenú sv. Gorazdovi, ktorý pochádza práve z končín, kde dnes stojí obec. Dovtedy sa tu nič v tejto tematike nerozvíjalo, a preto si ho vtedajší starosta chcel uctiť. Podnet na vznik Gorazdovho Močenka dal Peter Sýkora, ktorému tento úmysel Jozef Šuvada odprezentoval. Poďakoval tiež za enormnú podporu veriacich, neveriacich a hlavne obecného zastupiteľstva, ktoré nikdy pred fesivalom neodvrátilo tvár.

I. Hanko, J. Šuvada a P. Weinciller.

Foto: M. Lašut

Vdp. Igor Hanko stál za zrodom jednej z prvých divadelných hier, ktorá bola na festivale uvedená. Ako prvú priniesli na javisko práve hru o sv. Gorazdovi, ktorý bol vtedy pre nedostatok literatú-

ry akousi novinkou medzi dovedy poznanými svätcami. Naštudovali hru od Rudolfa Dilonga – Gorazd, ktorú potom na festivale prezentovali. Ďalším predstavením bol príbeh o Jozefovi Egyptskom, ku ktorému zložil Igor Hanko piesne a tak postupne vznikol muzikál, s ktorým mali vyše 50 repríz po celom Slovensku.

Priebeh festivalovej organizácie prirovnal Igor Hanko k zápasu. Veľké veci sa však podľa neho rodia ťažko. Duchovná základňa prítomná na začínajúcich ročníkoch bola pre neho najväčším zážitkom. Pre Jozefa Šuvadu bol zas najsilnejším momentom eminentný záujem mladých a neutíchajúca súdržnosť divadelníkov, ktorí stáli pri zrode festivalu. „Chcel by som, aby všetci účastníci Gorazdovho Močenku toto poslanstvo dobra, pokoja a túžob prenášali aj do budúcnosti,“ uzavrel diskusiu Jozef Šuvada.

Finálový deň súťažných prehliadok, sobota 23. júla, ponúkol ešte dve komediálne naložené predstavenia. Prvým bol o 9.30 **Príbeh Justíny Ščarbániovej** v podaní **DS Família Cabaj-Čápor**. Tento úsmevný príbeh jednej úplne obyčajnej ženy v sebe

DS Família.

Foto: M. Lašut

podľa samotného autora Ľuboša Benčíka skrýva aj určité chvíle zamyslenia. Časové osi sa prelínajú a na javisku tak vidíme malú pubertiačku, mladú Justínu nadšenú v láske, ba aj zrelú Justínu

sklamanú v láske.

Začiatkom rozboru poďakoval predseda poroty Marek Mokoš celému súboru za čas, ktorý súbor vložil do prípravy celej inscenácie vychádzajúcej z autorského textu vypovedajúceho príbeh vo viacerých rovinách. Položil otázku dopytujúcu sa na spôsob vzniku textu. Autor Ľuboš Benčík vysvetlil, že mali ambíciu priniest príbeh úplne obyčajnej ženy, ktorý je adresovaný širokému publiku, v ktorého momentoch sa môžu nájsť aj mnohé iné ženy. Vznik autorských textov je podľa Mareka Mokoša obrovskou vzácnosťou a chváli zaniehanie autora. Hercom ďalej odporučil si herecké výstupy viac užiť, nebáť sa diváka a uvoľniť sa.

Peter Weinciller zdôraznil funkciu textovej predlohy a taktiež otázky plynutia javiskového času. Bežné životné momenty a situácie sa totiž na javisku musia inscenovať v iných časových horizontoch a musia sa používať tzv. divadelné skratky, aby sme udržali divákovu pozornosť.

Zvládnutie tvorby dramatickej predlohy je podľa porotcu Michala Babiaka nesmierne náročné a je nutné, aby obsahovala dramatický konflikt. Príbeh obyčajného človeka je totiž pre čitateľov/divákom prirodzene nezáživný, a teda musí obsahovať niečo dramatické, zásadné a výnimočné. Súboru poradil vrátiť sa k interpretácii už vzniknutých predlôh.

Súťažný blok uzatváral o 12.00 **Detský divadelný súbor Gašparko z Lendaku**. Ten nie je na festivale žiadnym nováčikom. Tentokrát sa predstavili s divadelnou adaptáciou knihy **O ôsmej na arche** od Hubla Ulricha. Tento dôvtipný a duchaplný príbeh predostiera otázku existencie Boha cez detskú optiku. Traja tučniaci sa dostanú na Noemovu archu a táto púť preverí nielen ich kamarátske vzťahy, ale aj vieru v dobro, lásku a Boha.

Predseda poroty Marek Mokoš načťrol, že by sa mu žiadalo viac využiť potenciál všetkých zapojených zložiek /hudobná, scénografická atď./ a zahrnúť viac obrazivosti, rytmiky, hravosti. Pochválil kostýmový náznak tučniakov aj výkony hlavných protagonistov.

Petrovi Weincillerovi chýbala javisková akcia a metafora na úkor dialógov a rozprávania. Texty sú podľa neho príliš tézovitého charakteru a neposkytujú tak priestor pre dostatočnú akciu. Vyzdvihol nápaditú scénografiu, ktorú by do budúcnosti tiež viac využil.

DDS Gašparko Lendak.

Foto: M. Lašut

Michal Babiak citoval básnika Milana Rúfusa a podotkol, že umenie potrebuje čas na tvorbu, ktorú žiaľ súbor kvôli doterajšej nepriaznivej situácii nemal. Hra má obrovský potenciál byť divácky veľmi obľúbená, ak sa dotiahne do konca. Už teraz to potvrdili pozitívne ohlasy publika.

Sobotný večer vyvrcholil veľkolepým slávnostným galavečerom organizovaným pri príležitosti 30. výročia festivalu

Pozvaných čestných hostí vítal vo foyeri Kultúrneho domu starosta obce Močenok Roman Urbánik a predseda OZ Krediv Jozef Šuvada.

V úvodnom voiceover-i sa nám prihovril známy herec Štefan Bučko a básňou Michala Chudu, **Pochvala svätému Gorazdovi**, otvoril toto spomienkami a emóciami nabité podujatie.

Celým večerom sprevádzala **acapella For You**, ktorá sa počas všetkých výstupov tešila veľkej diváckej priazni. Publikum si spievalo spolu s nimi a vytvorilo tak srdečnú a uvoľnenú at-

mosféru, aká právom tejto udalosti prináležala.

Tvorcovia programu Marek Mokoš a Peter Weinciller pripravili celkom 11 nahrávok obsahujúcich odkazy, posolstvá, spomienky či želania do budúcnosti od osobností, ktoré počas tridsiatich rokov podporovali a pomáhali tvoriť festival Gorazdov Močenok. Pri niektorých svedectvách sa v sále za-

Vítanie hostí a rozdávanie pamätných listov.
Foto: M. Lašut

tajoval dych a srdečné prania budú hriať ducha a dodávať síl ešte

For You Acapella.

Foto: M. Lašut

dlho potom, ako dozneli. Medzi osobnosťami, ktoré sa divákovi z nahrávok prihovárali sestra Stellamaris, Peter Dušička, Mária Budzáková, Peter Weinciller, Elena Bakošová, Pavol Danko, Jozef Šuvada, Roman Urbánik, Igor Hanko, Peter Sýkora a František Rábek.

Nemenej nostalgickou a emotívnou časťou boli taktiež video-

DS Bosničik.

Foto: M. Lašut

projekty z filmovej dielne mladého filmára Tomáša Baršváryho. Tie prinášali ukážky z minulých ročníkov, rozhovory s hlavnými aktérmi či zábery z aktuálnych príprav 30. ročníka. Videá sú zverejnené aj na YouTube kanáli Gorazdov Močenok.

Tanečné divadlo ATak.

Foto: M. Lašut

Ako hostia sa s krátkou komickou ukážkou o nebeskej reklamnej agentúre predstavil Divadelný súbor **Bosniačik**. Svojou charizmou a uvoľneným prejavom dokázali herci vyburcovať celú sálu k smiechu.

Galavečer svojou účasťou obohatilo aj tanečné divadlo **ATak** pod vedením Pavla Danka. Predstavilo sa s krátkou, avšak veľmi dojímavou ukážkou vykresľujúcou monsterprocesy, ktoré na kňazov či rehoľné sestry páchal totalitný režim. Išlo o ukážku z ich plánovanej premiéry diela s názvom **T22**.

Predseda poroty M. Mokoš.

Foto: M. Lašut

V závere tohto láskou a krásou nabitého galavečera vyhlásila odborná porota výsledky súťažnej časti festivalu.

Víťaznú sošku si z jubilejného 30. ročníka celonárodného festivalu kresťanského divadla

Gorazdov Močenok odniesol divadelný súbor **Na skok z Rastlavič**. Svojou adaptáciou Čechovovho diela **Tri sestry** presvedčil nielen odbornú porotu, ale aj celé publikum, ktoré nadšene tleskalo v stoji.

Druhé miesto si odniesol det-

Riaditeľ festivalu Gorazdov Močenok J. Šuvada odovzdáva cenu režisérovi M. Bašistovi.

Foto: M. Lašut

ský divadelný súbor **Prvosienka Zákamenné** za svoju emotívnu inscenáciu **Dievča z morského dna**, v ktorej vykresluje životné problémy mladého dievčaťa.

Tretím miestom bol ocenený divadelný súbor **Za rohom z Prešova**. Svojou hrou **Náš pán minister**, plnej situačného humoru pobavil nielen divákov, ale aj porotu.

Všetkým zúčastneným aj oceneným srdečne gratulujeme a ďakujeme za krásne umelecké zážitky!

Súčasťou festivalu bol aj duchovný program

Sv. omšu vo štvrtok 21.7. o 19.00 celebroval **ThLic. PaedDr. Peter Holbička**, ktorý ako herec pôsobil v divadelných predstaveniach počas viacerých ročníkov festivalu Gorazdov Močenok.

Pri sv. omši spieval **Spevácky zbor pri Farskom kostole Šaľa**.

V piatok 22.7. o 19.00 slúžil sv. omšu **ThDr. Igor Hanko, PhD.**,

ktorý hral titulné postavy v hrách Divadelného súboru pri Kňazskom seminári sv. Gorazda v Nitre.

Spieva. **Spevácky zbor Cantate Deo - Galanta Hody**

Vdp. Peter Holbička počas homílie. Foto: M. Lašut

Ženský spevácky zbor Cantica

Foto: M. Lašut

Sobotná sv. omša bola kvôli galaprogramu už o 17.00 a celebroval ju **PaedDr. Marián Bér** z Televízie LUX, ktorá mediálne pomáha festivalu.

Pri sv. omši spieval ženský spevácky zbor **Cantica**, ktorý nahradil domácich spevákov

zo Zboru pri Farskom kostole sv. Klimenta v Močenku, ktorí nemohli zo zdravotných dôvodov vystupovať.

Hlavný celebrant pontifikálnej sv. omše Mons. Viliam Judák.

Foto: M. Lašut

Vyvrcholením duchovnej časti festivalu bola v nedeľu 24.7. o 9.30 **Pontifikálna sv. omša** v Gorazdove, ktorej hlavným celebrantom bol **J. Ex. Mons. Viliam Judák**, nitriansky diecézny biskup a hlavným kazateľom **J. Ex. Mons. František Rábek**, ordinár OS a OZ SR, ktorý v tomto roku slávi 50. výročie od svojej kňazskej vysviacky.

Pri sv. omši, ktorú v priamom prenose vysielala RTVS, spieval **Spevácky zbor Technik STU Bratislava**, na organe hral **Richard Vörös** a sólo spieval **Pavol Remenár**.

V homílii **Mons. František Rábek** hovoril o sv. Gorazdovi, o ktorého osude po smrti

sv. Metoda veľa nevieme.

„Na jednej strane sa Gorazd vo svojom staršom veku stráca z dohľadu dejín. Skutočnosť, že sa stal svätcom, je však veľkým posolstvom aj pre nás.

Postupne sa aj my strácame z obzoru spoločenského života.

Aj v rámci slávania festivalu Gorazdov Močenok máme ľudí, ktorí boli pri jeho začiatku, ale už tu nie sú. Niektorých si Pán Boh povolal z tohto sveta, ako J. Em. Jána Chryzostoma kardinála Korca, alebo dlhoročného fotografa festivalu Filipa Lašuta. Niektorí zase nemohli prísť medzi nás pre starobu, slabosť, ako je to v prípade spoluzakladateľa festivalu Michala Kováča Adamova.

To však neznamená, že by táto fáza nášho života mala byť bezvýznamná. Aj my sme povolani prinášať ovocie svätosti. Modlitbu,

Hlavný kazateľ Mons. František Rábek. Foto: M. Lašut

odovzdávanie životných skúseností druhým, obetovanie utrpenia na rozličné dobré úmysly...“

Pri príležitosti 50. výročia kňazskej vysviacky zablahoževal Mons. Františkovi Rábekovi starosta obce Močenok **Roman Urbánik**.

„Dnešný deň je sviatočný. Slávnostná sv. omša je vyvrcholením festivalu Gorazdov Močenok. Boli ste na počiatku tohto festivalu, podporovali ste organizátorov, ale aj účastníkov. Rok 2022 je jubilejný aj vo vašom osobnom živote. V tomto roku oslavujete 50. -te výročie kňazskej vysviacky. Otec biskup, dovoľte mi, aby som sa vám poďakoval

za vašu podporu festivalu Gorazdov Močenok a tiež za 50 rokov pastorácie, ktorú pre nás vykonávate.“

V závere sv. omše sa veriacim prihovril aj hlavný celebrant **Mons. Viliam Judák**:

Pontifikálna sv. omša v Gorazdove.

Foto: M. Lašut

„Chcel by som vyjadriť veľké poďakovanie vám Močenčanom, za šlachetnú myšlienku Gorazdovho Močenka a za vašu vytrvalosť. Želám vám, aby vás v tomto úsilí Pán i naďalej požehnával.

Otcovi Františkovi blahoželim, želim mu, aby si zachoval mladický elán. Aj do budúcnosti aby bol pre cirkev na Slovensku aj pre všeobecnú cirkev vždy veľkým prínosom a požehnaním.“

Divadelné predstavenie od Klimenta ku Gorazdovcom bolo spomienkou na prvý ročník festivalu

Členovia divadelného súboru
Gorazd, M. Mesároš a P. Sýkora.

Foto: M. Lašut

Absolútny záver tohtoročného festivalu sa odohral pod tieňom stromov v parku Komunity Kráľovnej pokoja v Močenku v nedeľu 24.7. o 14.00. **Divadelný súbor Gorazd** z Močenka získal v roku 1993 historicky prvé festivalové ocenenie. Bolo to práve za hru **Gorazd** od Rudolfa Dilonga. Dokonca s čiastočne pôvodným historickým obsadením! Ako Metod sa

totíž predstavil **Peter Sýkora** (ktorý hral v pôvodnej verzii Gorazda) a **Marek Mesároš** zotrval v postave žreca.

Počas prvého ročníka festivalu sa s hrou **Gorazd** predstavil aj divadelný súbor, ktorý tvorili bohoslovci z **Kňazského seminára sv. Gorazda v Nitre**. Postavu Gorazda hral v tomto súbore rodák z Močen-

K. Holotová (Miluša) a M. Rábek (Gorazd).

Foto: M. Lašut

ka **Igor Hanko**.

Predstavením hudobne sprevádzalo zoskupenie **Musicantica**, ktoré sa už 17 rokov venuje historickej hudbe. Hrali na replikách nástrojov z 15. storočia. Používali inštrumenty ako Nyc-kelharpa, hudo, pastiersky roh či aulos, známy z mnohých antických malieb.

Atmosféru do-
tváral ženský
spevácky zbor *J. Horváth (Gorazdov otec) a M. Rábek (Gorazd).*

Cantica, ktorý
spieval aj pieseň

Foto: M. Lašut

z vystúpenia bohoslovcov v roku 1993, Ó Bože, darca darov...

Predstavenie sa v záhrade kaštieľa podarilo pripraviť vďaka pomoci Komunity Kráľovnej Pokoja.

„Musíme sa najprv v tichu porozprávať s Bohom a potom sa budeme vedieť správne rozhodnúť,“ uzavreli svoj výstup bratia zo Solúna.

Nuž teda, nech sa aj vy, milí priatelia, priaznivci a podporovatelia kresťanského divadla, vždy rozhodujete správne.

HLAVNÍ ORGANIZÁTORI

Obec MOČENOK

KREDIV

RKFÚ MOČENOK

Festival z verejných zdrojov podporil
Fond na podporu umenia

Realizované s finančnou podporou
Nitrianskeho samosprávneho kraja

PARTNERI

Fond na podporu umenia
Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra
Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre
Matica slovenská
Krajské osvetové stredisko v Nitre
Komunita Kráľovnej Pokoja

MEDIÁLNI PARTNERI

Katolícke
noviny

LUX
TELEVÍZIA

RÁDIO REGINA
rtv:
ROZHLAS A TELEVÍZIA
SLOVENSKA

JAVISKO

MoA kultúra

SPONZORI

COOP JEDNOTA Nitra

DUSLO, a.s.

JUVAMEN, o.z

ZÁPADOSLOVENSKÁ
VODÁRENSKÁ
SPOLOČNOSŤ, a.s.

Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s.

Poľnohospodárske družstvo,
Močenok

BERA, s r.o., Močenok, Rastislav Benčik

Reštaurácia ELSA Močenok

Štefan Rábek, KORA MONT s.r.o.

Pharmavia s.r.o.

Pekáreň Močenok

Menert spol. s.r.o.

Tibor Rábek - TIBI

HSH, s r.o., Veľké Zalužie Ing. Timotej Husár, CSC

Ing. Vladimír Paľo, Dolina

Bohumil Súkeník, Mäsovýroba Pata, s.r.o.

EIZEN, s.r.o.

Kovošrot Močenok
EIZEN s.r.o.
Uzka ulica 985/2

PRO MONT MS

DOPA – SERVIS, Róbert Packa

Pillbus, s.r.o – Jaroslav Pillár

Penzión ANUP

Alexander Lenčéš - RECYPLAST SK

Kvetinárstvo Veronika Suchá, Močenok

Kvetinárstvo Hortenzia, Močenok

ZÁHRADNÍK, Jozef Urban

Mgr. Jaroslav Kováč – KOVÁČ SERVIS

Peter Pápay

Marfil, s r.o.-Ján Šilák

JS STAV, s r.o. - PaedDr. Štefan Velčický, Močenok

OZ Monika, Močenok

Klub tvorivosti, Močenok

OZ Kreatívni ľudia
Komunita Kráľovnej Pokoja
Ladislav Sabo, Močenok
Anna Karlubiková, Močenok
Veronika Horváthová, Močenok
Marián Švondra, Močenok
Martin Bleho, Močenok
Zoltán Sklenár, Horná Kráľová
Margita Lenčéšová, Močenok
Ján Vereš, Močenok
Helena Maláriková, Močenok
Iveta Kompasová, Močenok
Regina Kohútová, Močenok
Valéria Pappová, Močenok
Lýdia Lenčéšová, Močenok

Dobrovoľníci počas GM 2022

Štefan Pistovič	Ing. Zuzana Škopková
Veronika Pistovičová	Lucia Blehová
Helena Maláriková	Mgr. Monika Hanáková
Ing. Marta Nováková	Lenka Leššová
Jozefína Miháliková	Nina Sklenárová
Mária Kútna	Táňa Sklenárová
Marek Horňák st.	Zoltán Sklenár
Veronika Horňáková st.	Erik Eiselle
Veronika Horňáková ml.	Mária Borzová
Paulína Horňáková	Lýdia Lenčéšová
Mgr. Ivana Vöröšová	

ĎAKUJEME!

